

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 172. Maria Medicæa Regina Mater Blesas exulare jussa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

§. CLXXII.

Sæc. XVII.
A. C. 1617.*Maria Medicæa Regina Mater Ble-
sas exulare iussa.*

Eadem die, qua Ancræus popularis Calmet hist. Univ. l. 151. Gramond. l. c. Merc. Gallob. t. II. l. 4. vindictæ victima discerpebatur, Ludovicus Rex promissas a Fœderatis ordinibus copias revocari, atque ab expugnandis Nivernensis, aliorumque Principum ditionibus cessare iussit; pristinos quoque Ministros ab Ancræo exauctoratos suis restituit officiis, alios vero dignitatibus, quibus antea Ancræus fulgebat, auxit, Vitrio in Franciæ Marefcallum, & Luynæo in Normanîæ Præfectum designato, eoque omnibus pretiosis, quæ Ancræus, ejusque conjux possederant, lucupletato, abrogatisque omnibus legibus ab Ancræo dictis. Nec multo post Barbino Reginæ familiari in custodiam abducto, Parisiensis Senatus legem tulit, vi cuius inhibitum, ne ullus deinceps extraneus ad secretiora Regni consilia admitteretur; cum tamen ipsemet Luy-næus, etsi alienigena & Pontificis subditus esset, tum ampliori longe, quam Ancræus, potestate in Regno fruere-tur, in quem etiam Rex feuda nobi-lia, quotquot miser ille possederat, transtulit, obstrepente unico Væræo

Rr 4

Pro-

Sæc. XVII. Procancellario intrepidi semper animi
A. C. 1617. Viro, qui tamen Lexoviensi, ut fertur,
 oblato Episcopatu justitiæ Zelo modum posuit, unde hæc in verba palam ei illufum: *Et Homo factus est.* Præterea non modo Luynæus, sed & Brantæus & Cadenetus ejus fratres paulo ante vix non mendici, subito Regis favore ac munificentia in immensum ditati, suprema ferme auctoritate Regi Regnoque dominabantur: hinc nova in vulgus sparsa murmura, & quia omnes hi tres fratres sub uno, eodemque tecto habitabant, per ludibrium appensa est tabula Epiphaniæ Mysterium repræsentans, hac inscriptione: *Eo in stabulo tres Reges:* Dolebat populus tyranno trinam supervixisse tyrannidem, renataque ab exciso uno tria capita, tricipitemque cerberum, quin tamen Gallis Hercules esset. Haud incognitæ erant Regi privatæ hæc populi indignationes, quocirca literas ad omnes Provinciarum Gubernatores, & Magistratus dedit, quibus Ancræi, ejusque conjugis cædem populo Parisino admodum gratam extitisse, nuntiabatur, proin huic gratulationi reliqua Francia sese lubens adjungeret: Pariter Regio diplomate Longævillanus, Vindocinensis, Mayenius, Nivernensis, & Bullionius Duces, alique Proceres, revoca-

vocatis edictis nuper in eos promulgatis, ad aulam redire sollicitabantur, qui etiam paulopost reversi sunt, in gratiam a Rege recepti. Obstare tamen adhuc novo felicitatis Luynææ incremento videbatur Maria Medicæa Regina Ludovici Regis Mater, quæ inter metum & iram anxiiis curis agitata, ter cum Rege Filio suo colloqui petebat, incassum tamen, Regis aures obfidente Luynæo, qui eidem exponebat, Matrem ejus regnandi avidissimam haud passuram, ut ipse, etsi jam adultus Rex esset, quiete solus Regni sui habenas moderaretur, proin eam aula abesse pateretur, quin tamen exulare, sed duntaxat, temperata vocis asperitate, secessisse diceretur: non deerant, qui eam infimularent, quod conspirationis a Conchinio in Regem conflatæ conscia esset: His tandem Rex, postquam diu filialis amor restiterat, insidiarum formidine expugnatus, Matri suæ, ut aula absisteret, significari jussit: ad hunc vero nuntium ipsa respondit, paratam se exilio, carceri, & si quid ultra destinaretur; esse se subditam eidem Regi, cujus tamen Mater esse nunquam desineret: petiit autem ut Montualdum arcem suam secedere permetteretur: id tamen eidem denegatum, eoquod locus esset Parisi-

Sæc. XVII.
A. C. 1617.

Sæc. XVII. næ urbi nimium vicinus. Decernitur
 A. C. 1617. ergo ad Blesenses secessus, cujus co-
 mes feligitur Richelius Episcopus Lu-
 cionensis, dies vero itineris indicitur
 tertia Mensis Maij. Cunctis igitur ad
 secessum dispositis, ut Regem Filium
 suum valere jussum amplecti liceret,
 efflagitabat: id vero, cum Matris pre-
 cibus, ac Filii votis denegari haud pos-
 set, concessum est, ea tamen lege, ut
 cuncta, quæ Rex Matri, & hæc Filio
 diceret, scriptotenus utrique traderen-
 tur, alloquiumque præsentibus primis
 Aulæ Ministris, & Senatoribus fieret:
 Ubi ergo ambo convenerant, Rex actis
 Matri suæ gratis ob collata in Fran-
 ciam officia, satis labori, satisque Rei-
 publicæ datum esse, ajebat: tranquil-
 lam igitur vitam exposcerent tot labo-
 res sibi Regnoque dati, pollicebatur.
 denique Rex, nunquam se defuturum
 officio, quod Matri deberet. Ad hæc
 Regina abortis lacrimis reposuit, quod
 is ipsam Matrem esse meminisset, quæ
 in ludibrium datur, non filii culpa, sed
 pravis eorum consiliis, quorum victi-
 ma caderet; quamvis nec recusaret ju-
 dices ab odio alienos, nec resugeret
 pœnas, si noxia esset, ream se esse qui-
 dem fateretur, si crimen est, Matrem
 fuisse: Reamque se esse gloriaretur, si
 scelus est, ad Regis, Regnique admi-
 nistra-

nistrationem Ordinum votis fuisse ad-
 motam: his dictis Rex, ne miseratio-
 ne lacrimantis Matris animus flectere-
 tur, paucis reposuit, præcipuam sibi
 fore Matris memoriam, statimque ac
 Blesas ventura esset, accepturam se
 perpetui amoris monumentum, quale
 filium deceret: Præstituta igitur die
 angustam familiam Regina colligit, ac
 tenui in viam apparatu Lupara exce-
 dit, quam, ductore Curæo cataphra-
 ctorum Præfecto, instructum militum
 agmen stipabat, an honoris, vel cu-
 stodiæ titulo, haud temere dixerim: id
 omnino certum est, quod Rex, unacum
 Coniuge sua in Reginam, dum e Lu-
 para eveheretur, stans ad fenestras
 prospexerit.

Sæc. XVII.
 A. C. 1617.

§. CLXXIII.

*Austriacorum bellum contra Venetos
 alternante fortuna continuatum.*

Interea bellum, quod inter Ferdinan-
 dum Styriæ Archiducem, Venetos-
 que exarsit, hoc anno alternante Mar-
 tis fortuna continuatum est; quippe
 Veneti prima die Januarii ad perden-
 das, quæ in portu ad Sanctum Vitum
 hærebant, naves profecti, cum ad
 Austriacorum excubias pervenissent,
 re infecta retrocedere coacti sunt, de-
 lati

*Merc. Gal-
 lob. t. II. l. 3.*